

[Holmberg.]

sigt uden anvendelse af promillegrænser. Og hvad bliver egentlig tilbage efter al den tvivl, der kan anføres? Der bliver det tilbage, at den konstaterede alkoholkoncentration i blodet er det mest objektive mål for, hvorvidt en person på grund af spiritusindtagelse må antages at have været uegnet til at føre motorkøretøj, og der er en klar sammenhæng mellem promillens størrelse og kørselsfarligheden. Jeg er enig med forfatterne til notatet, vi har fået, i, at vi skal ændre det straffbare område, og at det ikke så godt kan ske uden brug af promillegrænser. Jeg vil bede alle, der interesserer sig for dette vigtige spørgsmål, indgående læse det store materiale, der ligger til grund for vores ændrede indstilling. Vi kan måske nøjes med bemærkningerne, der ledsager ændringsforslaget, men dem, der vil gå mere i dybden, kan jeg anbefale at læse betænkningen vedrørende spirituspåvirkede motorførere og endvidere straffelovrådets betænkning om samme emne, spirituspåvirkede motorførere.

Hvad er det så nu, vi ønsker flertal for? Kort sagt at skærpe den nedre grænse for det kriminaliserede område, altså 0,8 promille — som jeg sagde før, er det en skærpe — og så for promiller fra 0,8 til 1,20 betinget frakendelse; det bliver jo kun i førstegangstilfælde og i alle tilfælde, hvor der ingenting er sket af betydning i færdslen. Her er en ændring af det bestående. Det, vi har nu, betyder jo i almindelighed, at de, der ligger over 1 promille, får ubetinget frakendelse og bøde. Endvidere siges det i forslaget, at promiller mellem 1,20 og 1,50 medfører ubetinget frakendelse af kortet, men ikke hæfte, derimod en bøde, og vi kan godt sige af en størrelsesorden, så det kan mærkes, men ikke hæfte. Én ting er, at vi knap nok tror på værdien af hæfte, en anden ting er, at der bogstavelig talt er så lang en venteliste, at der ikke er plads.

Også her er jo en ændring af det bestående, som i alle tilfælde betyder hæfte ved de promiller, der her er nævnt. Det er ikke uden betænkning, at vi er nogle, der er gået med til det, men når vi alligevel har gjort det efter moden overvejelse, har jeg også givet en begrundelse herfor.

Så har vi også drøftet, om der altid skal kræves orienterende førerprøve i tilslutning

til betinget frakendelse. Det er vi altså veger bort fra af forskellige grunde, som man kan læse.

Den rutinemæssige adgang til at alkoholtæste går vi ind for. Vi mener, det er en god ting, og det kan også blive ret effektivt i forbindelse med den faste promillegrænse; måske kan opdagelsesrisikoen så også blive større.

Netop opdagelsesrisikoen lægger jeg meget stor vægt på, og et godt middel her vil sikkert være mere politi på vejene. Jeg ved nok, det kræver øgede bevillinger, og jeg kan nok ikke her tale på partiets vegne i disse sparetider, men jeg tror nu alligevel, jeg vil tillade mig at gøre det, for større bevillinger til politiet kan udmærket godt komme ind under besparelser. Det tror jeg ikke jeg behøver at uddybe nærmere.

Jeg ser, at min taletid er ved at udløbe, og jeg ved også, at nogle af mine kolleger vil supplere. Hr. Biltzing vil komme med nogle kommentarer i forbindelse med hyrevognes ret til busbaner, og også fru Birgitte Oxdam vil komme ind på andre ting, som jeg af gode grunde ikke kunne nå at nævne.

Så vil jeg til sidst have lov at sige, som jeg begyndte med, at vi har haft en lang udvalgsbehandling, og mange ting har ændret sig. Jeg tror, at vi, inden vi er færdige, får en god færdselslov. Vi har stillet mange ændringsforslag som vi selvfølgelig vil anbefale tingets medlemmer at stemme for.

Jeg sagde et par gange, at vi har haft et godt samarbejde i retsudvalget, og vi plejer jo ikke sådan umiddelbart at stå og rose hinanden, men jeg er i og for sig overbevist om, at alle vi kolleger i retsudvalget er enige om, at både vores formand, hr. Gudme, og med ham hans dygtige sekretærer og embedsmænd har udført et stort og dygtigt og loyalt arbejde, som der er al mulig grund til at sige tak for.

Voigt (FP):

I et udvalgsarbejde, som har strakt sig over så lang tid, skulle man næsten tro, at det var unødvendigt med så mange ændringsforslag fra enkelte medlemmers side, og at der burde kunne være opnået en større enighed med ministeren. Men der har dog — lovforslagets størrelse taget i betragtning — været en ret så stor enighed trods alt.

Men når man så blader loven igennem og